

Wydanie specjalne * Czerwiec 2017

www.dukla.pl/dps dps@dukla.pl

Cena 2,80 zł (5% VAT)

Dukla.PL

„Oto jest dzień, który dał nam Pan”

**20. ROCZNICA
PIELGRZYMKI
OJCA ŚWIĘTEGO
JANA PAWŁA II
DO DUKLI
I KANONIZACJI
ŚW. JANA Z DUKLI**

Oczekiwanie

Nie przypadkiem Św. Jan z Dukli jest nazywany patronem pokory i cierpliwości. Pokornie i cierpliwie czekał na swoją kanonizację ponad ćwierć millenium (1733-1997).

Pokornie i cierpliwie czekaliśmy i my na spełnienie nadziei przyjazdu Ojca Świętego Jana Pawła II do Dukli. Zaczęło się od mojego z Nim spotkania w bibliotece, w Watykanie 20 marca 1994 roku, a spełniło oficjalnym komunikatem Episkopatu Polski o V. pielgrzymce do Polski 8 stycznia 1997 roku. Pomiędzy tymi datami płynęły z Dukli i z Krosna pisemne zaproszenia władz samorządowych, diecezjalnych i zakonnych, wyruszały pielgrzymki do Watykanu z zaproszeniami i darami. Pojawiał się transparent: „DUKLA CZEKA...” podczas papieskich pielgrzymek - na Kaplicówce w Skoczowie i na lotnisku w Koszycach. Ojciec Święty dostrzegając ten napis odpowiadał: „Nie tylko Dukla czeka, cała Polska czeka”. Pokornie i cierpliwie, bo ponad 3 godziny, trwaliśmy przed dukielskim klasztorem w pamiętnym dniu 9 czerwca 1997 r. wpatrując się w niebo, na przelatujące na wschód helikoptery, modląc się i śpiewając na przemian. I doczekaliśmy się...

Spotkanie

Dukla 9 czerwca 1997 roku, godz. 20:40. Oto biały „papa mobile” z tak oczekiwanym Gościem zbliża się do dukielskiego klasztoru. Po drodze błogosławi pomnik – Krzyż Pojednania, który dopiero kilka dni temu stanął w Dukli. Mam nadzieję, że to błogosławieństwo kończy kontrowersje wokół zamiany „czołgu” na krzyż. Tytułowa pieśń towarzyszy „wspinaczce” Ojca Świętego

Delegacja dziękczynna w Watykanie u Ojca Świętego 26 października 1997 roku (na zdjęciu obok Ojca Świętego o. gwardian G. Kudzia i burmistrz Z. Nowak - z podziękowaniem od wszystkich mieszkańców gminy)

Na zdj. od lewej: Witold Lichoń-rzecznik wojewody krosnieńskiego, Piotr Komornicki-wojewoda krosnieński, Roman Zimka-prezydent Krosna, abp Józef Michalik, ks. Kazimierz Kaczor - Haczków, Stanisław Kawula-przew. RM Krosna, Wojciech Malinowski-wiceprezydent Krosna, Jan Paweł II, NN-kierowca, (ś.p.) Kazimierz Kubit - wiceprzewodniczący RM Krosno, (ś.p.) ks. Jerzy Moskał-Zręcin, NN-kierowca, o. Gabriel Kudzia-gwardian OO. Bernardynów Dukla, ks. Kazimierz Piotrowski-Iwonicz, ks. Stanisław Siara - Dukla, (ś.p.) ks. Jan Szpunar - Krościenko Wyżne oraz trzej księża studijacy wtedy w Rzymie: Stanisław Jamrozek-ob. biskup pom. przemyski, Bogusław Kośmider-ob. na misjach, Dariusz Dziadosz-ob.rektor seminarium przemyskiego. Kłęczą: ks. Tadeusz Buchowski - Krosno Polanka, Zygmunt Nowak - burmistrz Dukli, Jan Gosztyła-wiceburmistrz Dukli - 26 października 1997 roku

na dukielską „golgotę” – ukwiecone podium z tronem. Powitanie wygłoszone przez Ks. Metropolitę Józefa Michalika po polsku i „italiano”. I wreszcie On, nasz rodak, papież z dalekiego kraju, Ojciec Święty Jan Paweł II w Dukli!. Nie do wiary!!!. Do dziś pamiętam niektóre słowa: ...*raduje się moje serce, że dane mi jest dzisiaj na moim pielgrzymim szlaku stanąć w mieście, w którym się urodził bł. Jan z Dukli...bardzo chciałem tu przybyć...* . A potem o Puszczy i bł. Janie, a może także o sobie?: ...*to właśnie tam uchwycił go*

Bóg i tak już pozostali razem do końca... . I wreszcie apel do nas: ...*często nawiedzajcie to miejsce! Ono jest wielkim skarbem tej ziemi...* . Kilkunastotysięczne zgromadzenie pielgrzymów wiwatuje i śpiewa, a my – władze samorządowe Dukli – z wielkim przejęciem składamy dary i tytuł Honorowego Obywatela Dukli. Ojciec Święty, mimo zmęczenia, z właściwym sobie poczuciem hu-

moru przyjmuje nasze pośpiesznie składane „wyjaśnienia”. Jeszcze Apel Jasnogórski i porwani tłumem kapłanów podążamy za Ojcem Świętym do kaplicy bł. Jana, gdzie trwa długo na modlitwie. Stamtąd odprowadzamy go aż do bernardyńskiego refektarza. A nazajutrz Krosno – lotnisko, wielotysięczne rzesze pielgrzymów i kanonizacja naszego rodaka.

Ale o tym już tyle napisano na łamach naszego DPS... i nie tylko.

Podziękowanie

Pierwszymi dziękującymi za odwiedzenie Dukli i kanonizację bł. Jana z Dukli były dzieci i młodzież z pedagogami z dukielskich szkół, które w nagrodę za osiągnięcia edukacyjne pojechały (w lipcu 1997 roku) na pielgrzymkę do Rzymu i Watykanu. Tam w ogrodach watykańskich spotkały się z „Dukielskim Pielgrzymem”. Myślę, że dla wielu z nich było to najważniejsze spotkanie życia.

Jesienią 1997 roku w październiku, jako przedstawiciele Komitetów Organizacyjnych Pielgrzymki z Dukli i Krosna, pojechaliliśmy do naszego Papieża z podziękowaniem za czerwcowe wzruszenia. Zostaliśmy przyjęci przez Ojca Świętego w salonie obok Sali Klementyńskiej. Było to niezapomniane spotkanie. Kilkanaście osób i nasz Papież, który z każdym rozmawiał przez chwilę, żartując i przekomarzając się na temat gościny w Dukli i przywiezionych upo- ▶

W tym roku obchodzimy 20. rocznicę pielgrzymki Ojca Świętego Jana Pawła II do Dukli i kanonizacji duklanina naszego największego rodaka św. Jana z Dukli. Przez te dwadzieścia lat wydarzyło się bardzo wiele. Ojciec Święty Jan Paweł II po swojej śmierci 2 kwietnia 2005 roku szybko został beatyfikowany, a 27 kwietnia 2014 roku został kanonizowany na Placu Świętego Piotra w Watykanie. Proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny Jana Pawła II rozpoczął się właściwie żądaniem „santo subito” (natychmiast święty), który był zwrotem pojawiającym się na transparentach podczas uroczystości pogrzebowych papieża Jana Pawła II 8 kwietnia 2005 roku na Placu Świętego Piotra w Watykanie.

Dukla zawsze pamiętała i pamięta o Ojcu Świętym Janie Pawle II. 9 czerwca 1997 roku podczas Jego pobytu w Dukli z rąk przewodniczącego Rady Miejskiej w Dukli Andrzeja Krężałka otrzymał uchwałę Rady Miejskiej

▶ minków. Dziekan dukielski, ks. Stanisław Siara przywiózł kilka par ręcznie robionych wełnianych skarpet, co Ojciec Święty skwitował: „Co ja z tym robię, przecież w Rzymie nie ma mrozów!”. Gwardian dukielski, o. Gabriel Kudzia ofiarował kryształową karafkę z wodą ze źródła na Puszczy. Wiceburmistrz Dukli, Jan Gosztyła wręczył pięknie rzeźbioną figurkę św. Jana z Dukli (kopię tego spod dukielskiego Krzyża Pojednania), którą Ojciec Święty z uśmiechem i miłością gładził po wyciągniętych dłoniach. Wreszcie ja prezentowałem podziękowanie od wszystkich mieszkańców naszej gminy, wykaligrafowane pięknie na zwoju skóry. Radośnie opuszczaliśmy watykańskie pałace. Wieczorem dotarła do nas wieść o śmierci w Dukli ks. Prałata Stanisława Głogowskiego, który w czerwcu witał Papieża w dukielskim klasztorze. Oto życie, przeplatane radościami i smutkami...

Następne podziękowania były już dla Świętego Jana Pawła II, kiedy mogłem uczestniczyć w uroczystości jego kanonizacji w Rzymie, w kwietniu 2014 roku.

A teraz to już kolejna okazja do podziękowań i wspomnień na 20-lecie jego nawiedzenia Dukli.

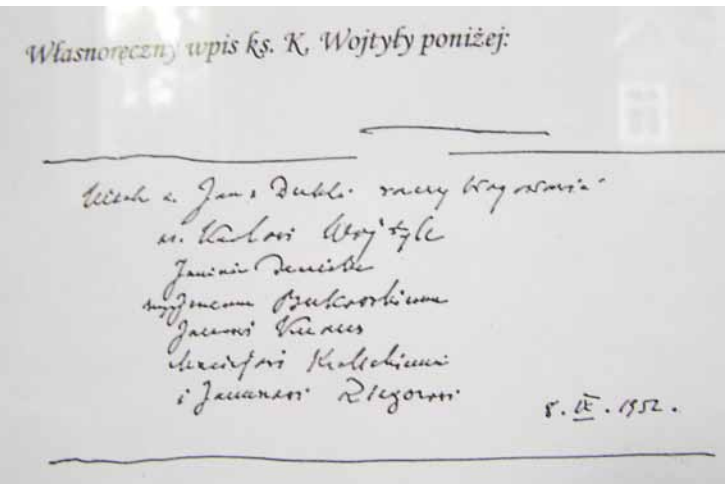
Zygmunt Nowak

z 27 maja 1997 roku nadającą mu tytuł Honorowego Mieszkańca Dukli. (na zdjęciu)

Jan Paweł II jeszcze jako wikariusz, a później biskup odwiedzał wielokrotnie Duklę, zachował się nawet Jego wpis w księdzie pielgrzymów na Puszczy, wtedy jeszcze u bł. Jana z Dukli. Bardzo chciał przybyć do Dukli, by w miejscu urodzin błogosławionego kanonizować Go na Świętego. I tak się stało. (fot. wpis K. Wojtyły)

Dwie szkoły w Głojskach i Łękach Dukielskich są im. Jana Pawła II. Jego Imienia jest także ulica w Dukli. Rada Miejska w Dukli w podzięce oraz dla upamiętnienia po wsze czasy Jego odwiedzin na dukielskiej ziemi 9 czerwca 1997 roku i kanonizacji naszego rodaka Jana z Dukli uchwaliła 9 czerwca „Dukielskim Dniem Jana Pawła II”.

Rokrocznie 2 kwietnia (po raz pierwszy w 2006 roku w pierwszą rocznicę śmierci) PTTK i turyści organizują pielgrzymkę na szczyt góry Cergowej, gdzie odprawiana jest msza św., a o godz. 21.37 (godz. śmierci) za-

Wpis ks. Karola Wojtyły do księgi pielgrzymów na Puszczy

Plomień Pamięci na górze Cergowej. Fot. kbr

palają „Plomień Pamięci” – dla najznamienitszego Turysty świata.

Posadzono dęby papieskie (żołędzie, z których wyrosły sadzonki były poświęcone przez papieża) w Dukli przy kościele farnym i na parkingu przy Sanktuarium św. Jana z Dukli.

ciąg dalszy na str. 4 ▶

Uchwała Nr XXXVII/232/05
Rady Miejskiej w Dukli
z dnia 2 lipca 2005 r.

w sprawie ustanowienia „Dukielskiego Dnia Jana Pawła II”

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

Rada Miejska w Dukli

w podzięce Wielkiemu Polakowi, Pierwszemu Honorowemu Obywatelowi Dukli, Studze Bożemu Janowi Pawłowi II za Jego wspaniały pontyfikat dla świata, dla Polski i dla Dukli- oraz dla upamiętnienia po wsze czasy Jego odwiedzin na naszej dukielskiej ziemi w dniu 9 czerwca 2017 roku i kanonizacji naszego rodaka, Jana z Dukli uchwala co następuje:

§1
Ustanawia 9 czerwca „Dukielskim Dniem Jana Pawła II”.

§2
Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Dukla.

§3
Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Dukla pamięta

► *dokończenie ze str. 3*

Rokrocznie od 2000 roku odbywa się na początku czerwca Przegląd Chórów Kościelnych i Cerkiewnych. Teraz śpiewają dla dwóch świętych: św. Jana z Dukli i św. Jana Pawła II. To wydarzenie kończy się wspólnym odśpiewaniem przez słuchaczy i chóry „Barki”, ulubionej pieśni Jana Pawła II.

Zostały wydane dwa tomiki wierszy poświęcone obu świętym. Tomik pt. „Napij się ze źródła” to efekt pięcioletnich edycji konkursu poetyckiego, którego celem było propagowanie wartości, których świadectwem jest życie św. Jana z Dukli i św. Jana Pawła II, autorami wierszy są zwycięzcy poszczególnych kategorii konkursowych wszystkich jego edycji - wydany w 2012 roku. Drugi tomik wydany w 2015 r. pt. „Wzięci w boskie posiadanie” autorstwa, niedawno zmarłej poetki Bronisławy Betlej, zawiera najważniejsze jej wiersze o Świętym Janie z Dukli i kilka wierszy poświęconych Świętemu Janowi Pawłowi II.

Nie mniej niż o Ojcu Świętym Janie Pawle II Dukla pamięta o swoim rodaku duklaninie św. Janie z Dukli, którego papież Jan Paweł II kanonizował w pamiętny dla nas wszystkich dzień 10 czerwca 1997 roku na lotnisku w Krośnie.

Mamy w Dukli Liceum Ogólnokształcące im. Świętego Jana z Dukli, mamy rokroczne odpusty ku Jego czci, tysiące pielgrzymów przybywa do dukielskiego Sanktuarium. Mamy ulicę św. Jana z Dukli i dwa pomniki, jeden przed farą, drugi przed klasztorem. Poetka Bronisława Betlej pięknie napisała o tym w wierszu:

Uroczystości 600. rocznicy urodzin św. Jana z Dukli na placu klasztornym w Dukli 31 maja 2014 roku, fot. Wojciech Szymański

Poświęcenie nowego sztandaru ZS nr 2 w Dukli im. św. Jana z Dukli, fot. Wojciech Szymański

Sadzenie dębu papieskiego na parkingu koło Sanktuarium św. Jana z Dukli w Dukli, fot. Krystyna Boczar-Różewicz

Przegląd Chórów Kościelnych i Cerkiewnych w Sanktuarium św. Jana z Dukli w Dukli - 2015 rok. Fot. Krystyna Boczar - Różewicz

Przed klasztorem w Dukli:

Przed Klasztorem w Dukli Święci rozmyślają – dwóch Janów naprzeciw - jeden ubożuchny w podartym habicie – jakby się śpieszył żeby czynić dobro – w Dukielskiej krainie –

Drugi Jan dostojny w papieskiej koronie – w zamyśleniu spogląda na toczące się lata – Święty nowych wieków pokój niósł i zgodę Bardzo jej potrzeba - by świat stał się lepszy -

Krzyż znak cierpienia ramiona szeroko by przytulić wiernych – wieki minęły Jan Duklan i Ten który niedawno miłością przyciemniał – nie dbał zmęczenia przez świat przewędrował – rozsiewał ziarna wiary by wyrosły mocne – tak to Obaj Janowie na Dukielskiej ziemi chętnie się spotkali choć Ich dzielą wieki

Rok 2014 był Rokiem Świętego Jana z Dukli. 6 grudnia 2013 roku Sejm Rzeczypospolitej Polskiej VII kadencji podjął uchwałę o patronatach na rok 2014. Zgodnie z propozycją Sejmowej Komisji Kultury rok 2014 ogłoszony został Rokiem Świętego Jana z Dukli, a to w związku z 600. leciem jego urodzin, a także z okazji 275 rocznicy ustanowienia św. Jana z Dukli patronem Polski. Na posiedzeniu Sejmu obecni byli honorowi goście o. gwardian Micheasz Okoński kustosz dukielskiego Sanktuarium św. Jana z Dukli i burmistrz Dukli Marek Górak.

Papież chciał do Dukli!

Ojciec Święty Jan Paweł II nawiedzając dukielskie sanktuarium 9 czerwca 1997 roku, podczas spotkania z wiernymi na placu kościelnym, powiedział: „(...) *jakże raduję się moje serce, że dane jest mi dzisiaj na moim pielgrzymim szlaku stanąć w mieście, w którym się urodził błogosławiony Jan z Dukli*”

Papież bardzo pragnął przybyć w Bieszczady, przybyć do Dukli. Jak wspomina abp Józef Michalik: „*Wielkim pragnieniem Papieża było odwiedzenie Bieszczad, po których wędrował z młodzieżą jeszcze w latach pięćdziesiątych. Pamiętam, że kiedyś zadałem mu pytanie, ile razy był w Bieszczadach. Odpowiedział mniej więcej tak: Człowieku, tego nie da się policzyć, bo jak miałem dzień lub dwa dni wolnego, natychmiast*

Dukielski dzień Papieski - obchody w 2014 roku. Fot. kbr

31 maja 2014 roku w Sanktuarium św. Jana z Dukli w Dukli odbyła się uroczystość 600. rocznicy urodzin św. Jana z Dukli. We mszy św., której przewodniczył metropolita przemyski ks. abp. Józef Michalik, a kazanie wygłosił ks. abp. Mokrzycki ze Lwowa, uczestniczyły tłumy wiernych. W uroczystościach uczestniczył także gość z Watykanu ks. abp. Edward Nowak. Podczas mszy św. jubileuszowej został poświęcony nowy sztandar Zespołu Szkół nr 2 w Dukli im. św. Jana z Dukli.

Gmina Dukla wydała, jako XI tom Biblioteki Dukielskiej, książkę autorstwa o. Dobromiła Godzika OFM pt. „Święty Jan z Dukli – cudotwórca wciąż aktualny” w 602 rocznicę Jego urodzin. Publikacja poświęcona jest św. Janowi z Dukli, a właściwie rozwojowi kultu, który zrodził się po jego śmierci. Oddawanie czci Janowi z Dukli przejawiało się w modlitewnych prośbach, kierowanych do Boga za przyczyną Pustelnika. Owocami tych modlitw były liczne łaski i cuda, w tym świadectwo cudu kanonizacyjnego, które zostało przedstawione w książce. Publikacja zawiera liczne ilustracje oraz wkładkę z reprodukcją malowideł pochodzących z kościoła św. Andrzeja we Lwowie: Cuda św. Jana z Dukli oraz Apoteoza św. Jana z Dukli (warsztat Jana Dziani alias Grosevalle’a).

Uroczystości obchodów 20. rocznicy pielgrzymki Ojca Świętego i kanonizacji św. Jana z Dukli zostały rozpoczęte koncertem fortepianowym francuskiego pianisty Serge’a Paloyana’a 22 kwietnia br. w Muzeum Historycznym – Pałac w Dukli.

Główne uroczystości rozpoczną się 8 czerwca 2017 roku otwarciem wystawy pt. „Sacrum w przestrzeniach malarskich Stanisława Białogłowicza” w Muzeum Historycznym – Pałac w Dukli. Program na 9, 10 i 11 czerwca na okładce (przedostatnia i ostatnia strona).

Serdecznie zapraszamy do wzięcia udziału w uroczystościach!

Krystyna Boczar-Różewicz

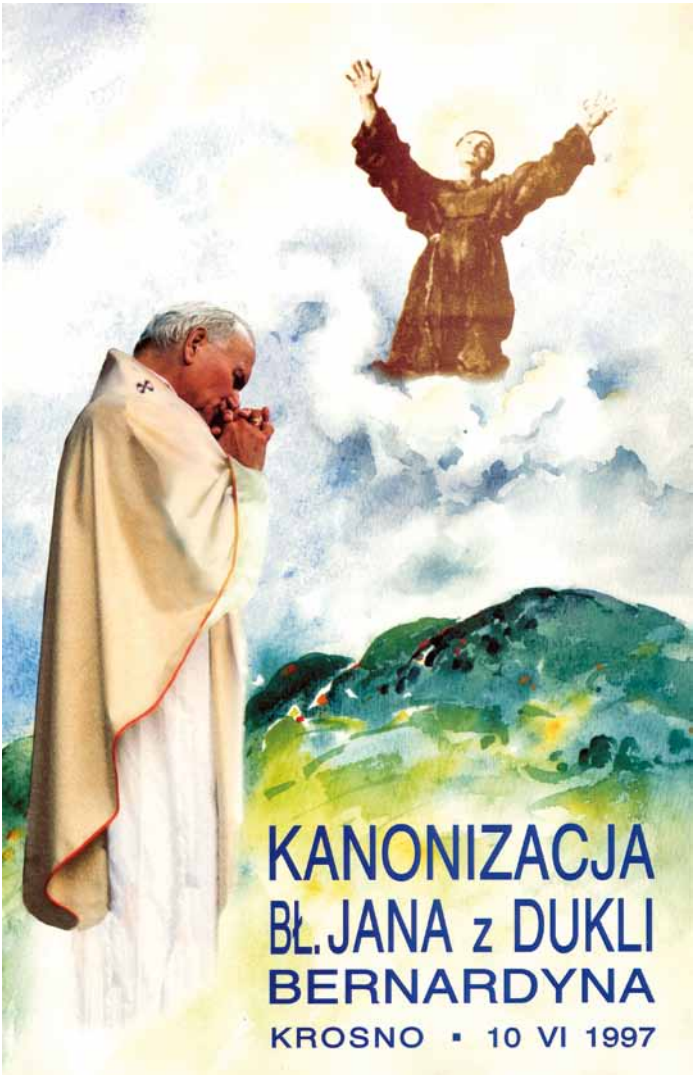
tam jechałem. (...) Wiele razy opowiadał mi o tych swoich wędrówkach. Wspominał także Duklę, w której mszę odprawiał często o czwartej rano, bo potem szedł na wycieczkę do Żmigrodu. I kiedy wiadomo było, że Jan z Dukli będzie kanonizowany, ja wiedziałem, że papież zrobi wszystko, by stało się to właśnie w Bieszczadach, a najlepiej w Dukli”. Wspomina abp Michalik dalej: „Papież mnie przynaglał, żebym się dopominał o kanonizację w Dukli. W listach mi dopisywał: *Józiu, Bieszczady czekają!*”

W czasie homilii, wygłoszonej 10 czerwca 1997 roku w Krośnie, podczas mszy kanonizacyjnej św. Jana z Dukli, wyraził Jan Paweł II swoją wielką radość z pobytu na Podkarpaciu: „*Dziękuję Bogu za to, że kanonizacja błogosławionego Jana z Dukli może mieć miejsce na jego rodzinnej ziemi. Imię jego, a zarazem chwala jego świętości związane są na zawsze z Duklą, starym, niewielkim miastem, położonym u stóp Cergowej oraz pasma Beskidu Średniego. Te góry i to miasto są mi dobrze znane z dawnych lat. Wędrowałem tędy wielokrotnie albo w stronę Bieszczad, albo też w kierunku przeciwnym, od Bieszczad, poprzez Beskid Niski, aż do Krynicy*”.

Postać Świętego Kapłana i Zakonnika nie była obca Papieżowi, znał go nie tylko z opowieści czy przygotowanych dokumentów kanonizacyjnych, gdyż osobiście był wcześniej w Dukli i na Puszczu: „*Wracam pamięcią do dnia, a było to wiele lat temu, kiedy odwiedziłem dukielskie sanktuarium, w szczególności kaplicę błogosławionego Jana na puszczy, jak zwykle się mówi*”.

Wspomina abp Edward Nowak, były Sekretarz Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych: „*(...) Jan Paweł II dobrze znał okolice Dukli i św. Jana. Po śmierci Jana Pawła I, ks. Dziwisz przyjechał po kard. Wojtyłę na pustelnię św. Jana, gdy tu rozpoczynał swoje osobiste rekolekcje. Z pustelni dukielskiej wyjechał z nim na*

ciąg dalszy na str. 6 ►

**KANONIZACJA
BŁ. JANA z DUKLI
BERNARDYNA
KROSNO • 10 VI 1997**

Papież chciał do Dukli

► *dokończenie ze str. 5*

klawe do Rzymu, które zakończyło się wyborem papieża. Sam Jan Paweł II o tym opowiadał”.

Cel papieskiej pielgrzymki do Dukli (9.06.1997 r.) był jasno sprecyzowany, jak sam powiedział: „Bardzo chciałem tu przybyć, aby w ciszy klasztoru wsłuchać się w głos jego serca [Jana z Dukli] i wspólnie z wami włączyć się w tajemnicę jego życia i świętości.”

Z perspektywy czasu można śmiało powiedzieć, że przyszedł Święty – Jan Paweł II pragnął przybyć do Dukli, aby uczyć się świętości od tego ubogiego i pokornego Kapłana i Zakonnika.

Wynosząc na ołtarze jednego z mieszkańców Dukli, pokazał nam, Duklanom XX i XXI wieku oraz wszystkim przybywającym do grobu św. Jana, że świętość jest możliwa do zrealizowania w każdym czasie, niezależnie od pochodzenia, wykształcenia czy wykonywanego zawodu.

Przeżywany w Dukli Jubileusz, 20. rocznica pobytu Jana Pawła II w Dukli i kanonizacji św. Jana z Dukli, jest okazją nie tylko do wspomnień, ale do refleksji nad tym, jakie przesłanie pozostawił nam papież.

Po pierwsze, obecność papieża w Dukli wskazuje na to, że mamy wielki skarb w na-

szym mieście i dukielskim klasztorze. Tym skarbem są Relikwie św. Jana z Dukli, a razem jego obecność pośród nas. Może my, mieszkańcy Dukli i okolic, przyzwyczailiśmy się i jest to dla nas oczywiste, że nad nami rozłożony jest parasol chroniący przed kataklizmami, że możemy przyzywać naszego Patrona zawsze, gdy tylko jesteśmy w potrzebie – jednak nie może zabraknąć w naszym życiu wdzięczności za ten wielki skarb obecności św. Jana z Dukli. Wielu, śladami Jana Pawła II przybywa do sanktuarium z najdalszych stron naszej Ojczyzny, a nawet spoza jej granic, my mamy tak blisko „Najskuteczniejszą do Boga przyczynę”, dlatego chętnie nawiedzajmy ten grób, bo – jak powiedział św. Jan Paweł II jest „wielkim skarbem tej ziemi”.

Drugie, na co zwrócił uwagę Papież, to wskazanie na wiarę, jaka wyróżniała św. Jana, wiarę, która zaprowadziła Jana zarówno na Puszczę, jak i do klasztoru franciszkanów czy później do bernardynów, na wiarę którą prowadziła go do innych ludzi.

Obserwując dzisiejszy świat, słabnie nasza wiara, zarówno w naszych miastach, wioskach i poszczególnych rodzinach. Potrzeba umocnienia naszej wiary poprzez rodziców, katechetów i duszpasterzy, i o tę wiarę trzeba się modlić, prosić jak Apostołowie, by Pan przymnożył nam wiary!

I ostatnie, co należy przypomnieć to Świętość. Papież uczył się świętości patrząc na świętych, dlatego też i my dotykając świętości stawajmy się świętymi ojcami i matkami, świętymi synami i córkami, świętymi kapłanami i zakonnikami, świętymi polskiej ziemi! Niech ta świętość do której jesteśmy powołani, nie przeraża nas, ale mobilizuje do życia wiarą, jak to czynili Święci: Jan z Dukli i Jan Paweł II.

Wszystkim, którzy razem z nami obchodzić będą Jubileusz, życzymy wiele radości i pokoju a nade wszystko obfitości Bożych darów w codziennym wzrastaniu w świętości, za przyczyną naszych Świętych! Szczęść Boże!

o. Micheasz Okoński OFM
kustosz sanktuarium św. Jana z Dukli

W artykule wykorzystano teksty zaczerpnięte z:

- V Pielgrzymka Jana Pawła II do Ojczyzny: „Chrystus wczoraj, dziś i na wieki”;
- T. Krzyżak: „Nie mam nic do stracenia. Abp Józef Michalik. Biografia”;
- R. Kośla OFM (red.): „Wzięte w Boskie posiadanie. Materiały z sesji naukowej z racji 600-lecia urodzin św. Jana z Dukli (1414-2014)”.

Podkarpacie dziękuje Ojcu Świętemu

Pielgrzymka dziękczynna

Po wcześniejszych wielkich emocjach i przeżyciach duchowych, w dniach 24-30 października 1997 r. przedstawiciele Archidiecezjalnego Komitetu przygotowania wizyty Ojca Świętego Jana Pawła II na Podkarpaciu, udali się do Watykanu, celem wyrażenia wdzięczności i podziękowania za pobyt papieża na ziemi krośnieńskiej i dukielskiej.

- W skład piętnastoosobowej delegacji wchodziło:
- O. Gabriel Kudzia - gwardian klasztoru OO. Bernardynów w Dukli
 - Ks. Stanisław Siara - dziekan dekanatu Dukla
 - Zygmunt Nowak - burmistrz Dukli
 - Jan Gosztyła - zastępca burmistrza Dukli
 - Piotr Komornicki - wojewoda krośnieński
 - Witold Lichoń - rzecznik prasowy wojewody krośnieńskiego
 - Ks. Kazimierz Kaczor - Haczów
 - Ks. Kazimierz Piotrowski - Iwonicz
 - Ks. Jan Szpunar - Krościenko Wyżne
 - Ks. Jerzy Moskal - Zręcin
 - Ks. Tadeusz Buchowski – Krosno-Polanka
 - Roman Zimka - prezydent miasta Krosna
 - Wojciech Malinowski - zastępca prezydenta miasta Krosna
 - Stanisław Kawula — przewodniczący Rady miasta Krosna
 - Kazimierz Kubit - członek Zarządu miasta Krosna

W drodze do Rzymu zwiedziliśmy Wenecję. Delegacja zamieszkała w klasztorze OO. Michalitów w Castel San Elia (ok. 40 km na północ od Rzymu). Jest to pięknie położony na skraju wulkanicznego wąwozu zespół klasztorny z wykutą w wulkanicznym tufie piękną świątynią - pieczęcią z cudownym obrazem

Wizyta delegacji u abp. Edwarda Nowaka w Watykanie, w Kongregacji ds. Świętych

Madonny na skale. Miejscowość ta w starożytności — już w czasach Papieża Grzegorza Wielkiego była twierdzą obronną Rzymu. Nazwa Castel San Elia (Zamek św. Eliasza) pochodzi od klasztoru benedyktyńskiego (VI wiek) położonego w pobliżu Nepi - klasztoru dziś już nieistniejącego. Niżej występuje wspaniała Dolina Suppentońska - „oaza ciszy”, idealne miejsce do życia pustelniczego.

Niedawno przed naszym przyjazdem do klasztoru teren ten nawiedziło trzęsienie ziemi, a przełożony klasztoru informował nas, że kilka godzin przed tym zjawiskiem z całej doliny masowo uciekały ptaki i zwierzęta sygnalizując nadejście żywiołu.

W niedzielę 26 października spotkaliśmy się z przebywającym w Rzymie Metropolitą Przemyskim Arcybiskupem Józefem Michalikiem, z którym wspólnie uczestniczyliśmy w modlitwie „Anioł Pański”

►skiego. Kapituła Nagrody podkreśliła, że: *Nagroda została przyznana za łączenie w malarstwie najwyższych jakości duchowych tradycji wschodniej i zachodniej z wyrafinowaną estetycznie formą obrazów. Za konsekwencję w ukazywaniu duchowego wymiaru świata, który w tym malarstwie ma głębię i jest piękny.*

Profesor Stanisław Białogłowicz w dorobku artystycznym posiada realizacje sakralne m.in.: Krzyż i witraż w Kaplicy Męczenników Polskich - Bazylika św. Jakuba i św. Agnieszki w Nysie (1992); Apokalipse, Kościół Parafialny w Loburg Ostbvern, Niemcy (1995); polichromię w Kaplicy Seminarijnej Księża Werbistów w Nysie (1998).

Prace Artysty znajdują się w zbiorach prywatnych, kolekcjach muzealnych i galerijnych w Polsce i za granicą. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków w Opolu oraz Nyskiej Grupy Artystycznej w Nysie.

Na wystawie można będzie zobaczyć ok. 60 płócien autorstwa Stanisława Białogłowicza, wśród prezentowanych prac jest obraz zatytułowany Święty Jan na puszczy wykonany przez Artystę dla uczczenia 20. rocznicy kanonizacji św. Jana z Dukli przez Jana Pawła II. Jak sam Mistrz mówi: *We wszystkich obrazach podejmuję próbę rozmowy,*

ostatniej modlitwy, w której doświadczam siebie, poznaję siebie wobec innych oraz natury. Codzienne stawianie śladów i ponowne odkrywanie ich w nowej, malarskiej konkretności jest doświadczeniem wiary, która pozwala pozbyć się abstrakcyjnej duchowości, pustej i wymyślonej.

Stanisław Baj we Wstępie do Katalogu „Po jasnej stronie życia” zatytułowanym „Sakralność zstępująca do codzienności”, tak pisze o twórczości Artysty: *W malarstwie Białogłowicz poszukuje arkadii i uniwersum. Kolor, światło i forma są w jego malarstwie równoważnymi komponentami. Kolor w zespoleniu ze światłem jako jego wewnętrzna siła i energia, buduje nastroje. Od stonowanych granatów, brązów, zieleni, bieli, w sposób bezbłędnie rozbudowany temperaturowo - ustanawia niepowtarzalny język malarza. To wszystko dzieje się za pomocą specyficznego dotyku gestem, odpowiednio położoną ekspresyjną plamą koloru, a zwłaszcza jej granicznymi stykami oraz niepowtarzalną, rozedrganą kreską. Tworzy w ten sposób spotęgowany wyraz własnego języka malarskiego, w którym struktury pozostawionych barwnych plamek, jakichś znaków tajemnego pisma na płótnach, tworzą swoistą aurę tajemnicy.*

Aleksandra Żółkoś

Sacrum w przestrzeniach malarskich Stanisława Białogłowicza

Muzeum Historyczne - Pałac w Dukli serdecznie zaprasza na otwarcie wystawy zatytułowanej Sacrum w przestrzeniach malarskich Stanisława Białogłowicza, które odbędzie się 8 czerwca 2017 roku w mansardzie Pałacu. Wystawa została zorganizowana z okazji 20. rocznicy papieskiej pielgrzymki Jana Pawła II do Dukli i kanonizacji św. Jana z Dukli.

Stanisław Białogłowicz urodził się w 1947 roku w Dukli. Jest absolwentem Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu. W latach 1968-1973 studiował na Wydziale Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom uzyskał w pracowni prof. Wacława Taranczewskiego, któremu jak sam mówi: *wdzięcza tę część jego myśli malarskiej, która należała do sacrum.* Po ukończeniu studiów podjął samodzielną pracę twórczą i dydaktyczną w szkolnictwie artystycznym. Obecnie jest profesorem zwyczajnym Uniwersytetu Rzeszowskiego na Wydziale Sztuki. Uprawia malarstwo sztalugowe, monumentalne i rysunek. Zorganizował 97 wystaw indywidualnych w galeriach, a także muzeach polskich i zagranicznych oraz brał udział w ponad 200 wystawach zbiorowych, środowiskowych, ogólnopolskich i międzynarodowych w kraju i za granicą. Jest laureatem wielu nagród i wyróżnień artystycznych, naukowych i rektorskich, a także stypendystą Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz stypendium twórczego w Niemczech. W 2015 roku decyzją Kapituły ZG ZPAP w Gdańsku został laureatem prestiżowej Ogólnopolskiej Nagrody im. Kazimierza Ostrow-

Obraz Stanisława Białogłowicza, Święty Jan na puszczy. Fot. Krzysztof Pisarek

Foto wspomnienie pielgrzymki Ojca Świętego Jana Pawła II do Dukli i Krosna

9-10 czerwca 1997 roku

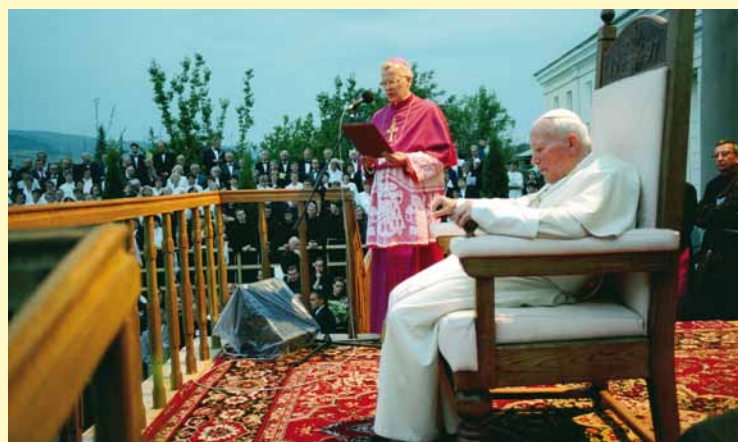
Dukla w oczekiwaniu na przyjazd Ojca Świętego - 9 czerwca 1997 roku
- parking przy klasztorze

Kościół OO. Bernardynów w Dukli -oczekiwanie na przyjazd Ojca Świętego
Jana Pawła II 9 czerwca 1997 r.

Tłumy wiwatujące na Jego cześć przy kościele OO. Bernardynów w Dukli

Dukla oczekuje Ojca Świętego - 9 czerwca 1997 roku
- plac klasztorny

Ojciec Święty Jan Paweł II w towarzystwie abp. Józefa Michalika wjeżdża
pod ołtarz przy kościele bernardyńskim w Dukli

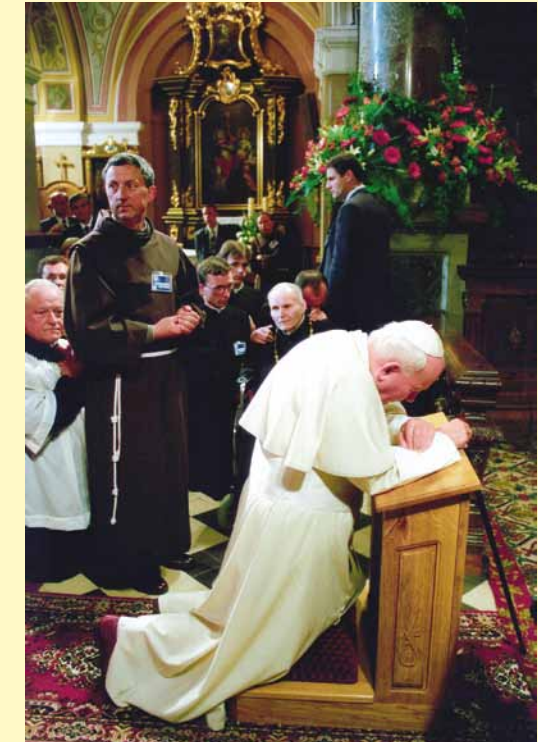

O. generał zakonu bernardynów Hermann Schalücki wita Ojca Świętego w Dukli

Abp. Józef Michalik wita najznamienitszego pielgrzyma w mieście rodzinnym
św. Jana z Dukli

Jan Paweł II pozdrawia mieszkańców gminy Dukla i pielgrzymów

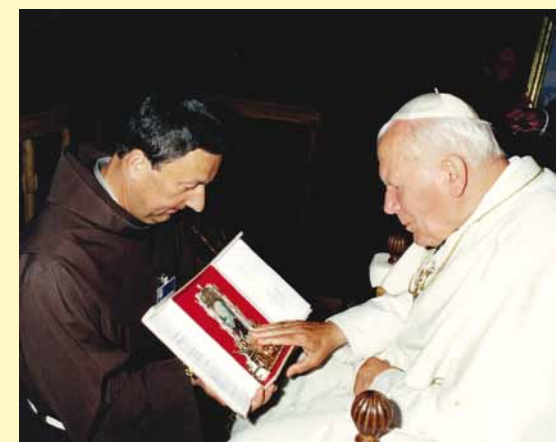
Ojciec Święty modli się w kaplicy Świętego Jana z Dukli

Ojciec Święty przekazuje prezent dla Sanktuarium św. Jana
z Dukli, kielich mszalny i paterek

Spotkanie z bernardynami w dukielskim klasztorze

O. gwardian Gabriel Kudzia przekazuje Ojcu
Świętemu relikwie św. Jana oprawione
w srebrny, pozłacany tryptyk-ołtarzyk

Fot. ze zbiorów o. Eugeniusza Kaczora OFM

Pożegnanie w Dukli

Uroczystości kanonizacyjne w Krosnie

„Imię, które zobowiązuje...”

„Ojciec Święty, nasz rodaku, nasz Patronie
Na stolicę Piotra Ciebie wybrał Pan.
Tyś jest wzorem, który chcemy naśladować
Twoje słowa to jest chleb dla naszych serc.
Ref.:

*Naucz nas z życia brać moc radości
Tylko to, co piękne jest, jak miłość Twa
Ubogacaj wiarą każde młode serce
Wskaż mi drogę, gdy miłości zgubię ślad...”*

Przywołane słowa to fragment pieśni (autorstwa nauczycieli), która od października 2002 roku pełni rolę hymnu społeczności szkolnej Łęk Dukielskich.

Chociaż pontyfikat Papieża – Polaka stał się już częścią najnowszej historii, św. Jan Paweł II wciąż jest obecny w naszym życiu, życiu szkoły noszącej Jego imię. Pozwolę sobie tutaj przytoczyć fragmenty pisemnych wypowiedzi młodszych uczniów SP, będące odpowiedzią na pytanie: „Kim dla Ciebie jest Patron szkoły?”

„Patron powinien być naszym wzorem do naśladowania. Wiele uczynił dla nas, Polaków. Nigdy nie wstydził się swojego pochodzenia. Jak chodzimy do szkoły jego imienia, to musimy szanować się nawzajem”.

„W naszej szkole i w kościele jest wiele znaków obecności Jana Pawła II, jest nawet kącik pamięci z dużą rzeźbą i portretem.

A na ścianach wiszą Jego zdjęcia i ważne myśli. Przy szkole posadzony jest nawet dąb na jego cześć”.

„Jestem dumny z tego, że patronem naszej szkoły jest Jan Paweł II, bo rozpowszechniał chrześcijaństwo na całym świecie. Mówił ludziom o Jezusie, kochał wszystkie dzieci i pielgrzymował nawet do tych krajów, gdzie panuje bieda. Zawsze chciał cierpiących podnosić na duchu”.

„Papież jak wracał do ojczyzny to całował ziemię. To znaczyło, że dalej bardzo kocha Polskę. Mówił, że za nią tęskni. Szanował wszystkie religie świata. Po zamachu na swoje życie nigdy nie odzyskał pełnej sprawności, a i tak przebaczył temu, co do niego strzelał. Jestem dumna, że naszym patronem jest prawdziwy święty”.

Działania, zmierzające do nadania ZSP w Łękach Dukielskich imienia rozpoczęły się w roku szkolnym 2000/01. Po przeprowadzeniu stosownych procedur ówczesny Samorząd Uczniowski wystosował list do Watykanu, w którym zwracał się do Ojca Świętego z prośbą o wyrażenie zgody i błogosławieństwo. Pozytywna odpowiedź z Sekretariatu Stanu Stolicy Apostolskiej nadeszła podczas wakacji i otworzyła drogę do dalszych czynności, których widoczną pamiątką jest tablica umieszczona na budynku szkoły.

Spotkanie u kardynała S. Dziwisza po otrzymaniu relikwii bł. Jana Pawła II - 23 listopada 2012 r.

Przed tymi, którzy przed laty podjęli działania zmierzające do wprowadzenia naszej szkoły do licznej Rodziny Szkół im. Św. Jana Pawła II, dziś stoi trudne zadanie - konieczność przybliżania kolejnym pokoleniom, kim był ten niezwykły człowiek. Najdoroślejsi z obecnych wychowanków pamiętają Go z mediów jako starca z laseczką, cierpiącego i schorowanego; młodszy - przyszli na świat już po Jego śmierci. Dlatego wciąż od nowa nauczyciele, wychowawcy, księża i katecheci stają przed obowiązkiem udzielania odpowiedzi na dość zasadnicze pytania: w czym tkwi tajemnica Jego wielkości i za co pokochał Go cały świat.

Wypełniając na co dzień „zwykłe” zadania dydaktyczne, opiekuńcze i wychowawcze, staramy się pogłębiać wiedzę naszych uczniów na temat biografii i pontyfikatu Patrona.

króla Jana Kazimierza o kanonizację. Pytamy o inne prace kanonizacyjne, w tym polskie. Ks. Arcybiskup Edward mówi, że najbardziej zaawansowanym jest proces kanonizacyjny bł. Kingi ze Starego Sącza.

Cały dzień, do późnej nocy trwa zwiedzanie Rzymu. We wtorek, 28 października, odwiedziliśmy Pompeje pod wulkanem Wezuwiusz oraz cmentarz polski pod Monte Cassino. W drodze powrotnej do Polski wstąpiliśmy do Asyżu. Widocznych śladów trzęsienia ziemi niewiele, ale nieczynne prawie wszystkie świątynie, miasto prawie opustoszałe. Przygnębiające wrażenie pustki pogłębiało przenikliwe zimno, śnieg na okolicznych górach, przeszywający wiatr trzaskający drewnianymi okiennicami, rozbite kawałki szyb na ulicach, spieszące wozy strażackie oraz namioty rozbite w ogrodach posesji.

W drodze powrotnej do Polski, z Asyżu przez góry i słoneczne wybrzeże pięknego Adriatyku, dojechaliśmy w późnych godzinach nocnych do Dukli.

Pielgrzymkę rozpoczęliśmy i zakończyliśmy przy relikwiach św. Jana z Dukli w dukielskim kościele OO. Bernardynów.

Krosno, lipiec 2009 rok

Kazimierz Kubit

Przed wszystkim zależy nam, by nasi wychowankowie widzieli w Nim prawdziwego człowieka, któremu życie nie szczydziło trosk i cierpień, a mimo wszystko pozostał wierny Dekalogowi i w każdym bliżnim starał się widzieć Boga.

Okres, jaki upłynął od chwili nadania szkole imienia, można podzielić na kilka etapów. Pierwszy z nich to lata, kiedy Patron jeszcze żył, a my „organizowaliśmy się” jako społeczność nosząca Jego imię. Na ten czas przypadają działania związane z przygotowaniem tzw. Kącika Patrona na półpiętrze (w którym znajdują się ważne dla nas symbole: sztandar, zakupione podczas pielgrzymki na Jasną Górę popiersie, gabloty zawierające dokumenty i pamiątki). W tym czasie zaczęła także powstawać kronika upamiętniająca wydarzenia związane z Patronem (m.in. zawiera kopie listów wysyłanych do Stolicy Apostolskiej oraz życzenia i podziękowania z Watykańskiego Sekretariatu Stanu wraz z błogosławieństwem Ojca Świętego).

Początek drugiego etapu wyznacza data 2 kwietnia 2005 r., kiedy to nasz Ukochany Rodak odszedł do Domu Ojca. W okresie żałoby uczestniczyliśmy w wieczornych nabożeństwach ekumenicznych, które odbywały się przez 6 kolejnych miesięcy pod dyktando szkoły. Na wspólne modlitwy licznie przybywali mieszkańcy wioski, którzy współuczestniczyli również w obchodach Niedzieli Papieskiej, Dnia Patrona czy szkolnych Fatimach. Te uroczystości zawsze miały bardzo podniosły charakter. Towarzyrzyły im okolicznościowe wystawy prac plastycznych, a także akademie, podczas których chór pięknie wykonywał znane wszystkim pieśni, takie jak „Barka”, „Wadowice” czy „Abba Ojciec”. W tym okresie nawiązywaliśmy kontakty ze szkołami noszącymi imię Papieża – Polaka (m.in. szkołą w podkrakowskiej Niegowici), zasadziliśmy przywieziony z Wadowic „Dąb Pamięci Ojca Świętego” oraz wielokrotnie braliśmy udział w różnorodnych działaniach wynikających z przynależności do Rodziny Szkół (m.in. co roku organizowaliśmy pielgrzymki na Jasną Górę, zapraszaliśmy do siebie przedstawicieli zaprzyjaźnionych szkół na rozmaite imprezy integracyjne, sami bywaliśmy w miejscach zjazdów przedstawicieli szkół należących do Rodziny, organizowaliśmy też gminne uroczystości z okazji Dukielskiego Dnia Jana Pawła II).

Na trzeci etap „noszenia” przez naszą szkołę imienia Patrona przypadają ważne daty: 22 października 2012 r. – obchody 10-lecia nadania imienia, 9 grudnia – wprowadzenie do kościoła pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa relikwii bł. Jana Pawła II (otrzymanych 23 listopada z rąk samego Kardynała Dziwisza podczas audiencji na Franciszkańskiej 3) oraz 27 kwietnia 2014r. – dzień kanonizacji Jana Pawła II. Od tej

pory jeszcze pełniej czujemy, że mamy „swojego człowieka” w niebie i nadal chętnie angażujemy się w działania mające na celu przybliżanie Jego biografii i nauczania.

Nie można tutaj nie wspomnieć, że najczęściej i najchętniej Papież odwiedzał Polskę. Podczas jednej z wizyt, całując ojczystą ziemię, wyznał: „Pocałunek złożony na ziemi polskiej ma dla mnie sens szczególny. Jest to jakby pocałunek złożony na rękach matki.”

Dla Niego słowo Ojczyzna miało zawsze szczególne znaczenie. Już jako obywatel Wiecznego Miasta nie wstydził się podkreślać, że swoją duchową formację zawdzięcza polskim tradycjom chrześcijańskim, polskiej kulturze, literaturze, muzyce i historii. Całym sercem kochał nasze dziedzictwo narodowe, więc może być dla nas także wzorem patrioty, który nie zapomina o swoich korzeniach.

Niezwykły pontyfikat Papieża – Polaka rozpoczęty 16 października 1978 roku dla nas wciąż trwa, bo ci, których kochamy nigdy nie odchodzą, żyją w nas i w podejmowanych przez nas działaniach, takich jak choćby prowadzone w szkole od wielu lat akcje o charakterze charytatywnym (m.in. adopcja serca, Pola Nadziei czy przedsięwzięte odwiedziny samotnych).

Urszula Pachana – Szpiech
ZSP im. Jana Pawła II w Łękach Dukielskich

Obchody Dnia Patrona - 22 października 2012 r.

Na zlocie szkół im. Jana Pawła II w Częstochowie
Fot. [archiwum ZSP w Łękach Dukielskich]

Podkarpacie dziękuje Ojcu Świętemu

► dokończenie ze str. 7

cych, którzy zdziwieni pytają „Dlaczego wy pierwsi?”. Przechodzimy przez Salę Klementyńską do saloniku obok. Tam oczekuje na nas ks. Infułat Stanisław Dziwisz. Krótkie serdeczne powitanie. Ustawiamy się półkolem — wojewoda krośnieński z rzecznikiem, samorząd krośnieński, archiprezbiter, dziekan krośnieński oraz duklanie. Słychać kroki w korytarzu obok - wchodzi Ojciec Święty, pozdrawia zebranych, chórem odpowiadamy na powitanie. Dwaj fotoreporterzy papiescy rozpoczynają pilną dokumentację. Przy wojewodzie papież mówi „Bieszczady czekają”, a potem „Hej Bieszczady, te Bieszczady, na Bieszczady nie ma rady”. Prezydent Krosna znów komplementowany przez papieża „Prezydent taki młody”. Każdy z nas przy osobistym przywitaniu się i krótkiej rozmowie przekazuje Ojcu Świętemu dary, m.in. O. Gwardian Kudzia z Dukli daruje piękną karafkę z wodą ze źródła na Puszczy, mnie przypadł zaszczyt w imieniu samorządu Krosna przekazać komplet kaset z nagrań nocnych czuwać modlitewnych pomiędzy lotniskiem, a Duklą.

Każdy z nas otrzymuje różaniec z rąk Ojca Świętego i błogosławieństwo, jeszcze wspólna fotografia i papież przechodzi do Sali Klementyńskiej, gdzie oczekuje na niego grupa pielgrzymów. Intonuje Apel Jasnogórski, a my powoli przesuwamy się z saloniku do sali, korzystając jeszcze z audiencji prywatnej, ale nie dla tej piętnastki, lecz dla kilkuset osób. Kiedy papież przechodzi do dalej ustawionych grup - opuszczamy szczęśliwi i radośni Salę Klementyńską i Pałac Papieski. Najważniejsza część misji skończona.

Mimo, że było to drugie moje bezpośrednie spotkanie z Ojcem Świętym, jednak niepowtarzalne emocje i Jego osobowość oddziaływania, również jak u wielu innych uczestników spotkania, nie pozwoliły mi zapamiętać wszystkich Jego słów skierowanych do mnie.

Nazajutrz wizyta u ks. Arcybiskupa Edwarda Nowaka z Kongregacji do spraw Świętych. Bardzo serdeczne przyjęcie, Arcybiskup pokazuje nam akta kanonizacyjne św. Jana z Dukli, także m. in. osobistą prośbę

Rysunki: Wojciech Różewicz

Największy dzień w dziejach Dukli

9 czerwca 1997 roku jest dla Dukli najważniejszym dniem w dziejach. Wtedy to mała miejscowość licząca około 2 tysiące mieszkańców na kilkanaście godzin stała się pępkiem świata, miejscem najważniejszym, miejscem, do którego wędrowały myśli wielu ludzi. Do Dukli przybywali Polacy z różnych zakątków kraju, pielgrzymi z Ukrainy, Litwy, Włoch i innych państw.

Mieszkańcy Dukli i okolic z upragnieniem wyczekiwali tego wielkiego dnia. Przystrajali swoje domy, ogrody, drogi i dusze w oczekiwaniu na największego gościa i pielgrzymy – Ojca Świętego Jana Pawła II. Zadbali również o to, by świątynia Janowa wyglądać pięknie i okazałe ustrojona kwiatami

i zielonymi wieńcami. Wokoło powiewały flagi: biało-niebieskie Maryjne, żółto-białe papieskie i biało-czerwone narodowe.

Czekali również gospodarze oo. Bernardyni z kustoszem dukielskiego klasztoru o. Gabrielem Kudzią oraz wszyscy ojcowie przybyli na tę uroczystość zarówno z kraju jak i zza granicy. Czekali również księża z dukielskiej fary z dziekanem Stanisławem Siarą na czele.

Również władze miasta i gminy Dukla z burmistrzem Zygmuntem Nowakiem, który wręczył papieżowi pierwsze oficjalne zaproszenie do Dukli w 1994 roku podczas pielgrzymki do Watykanu, wyczekiwały tego podniosłego i historycznego momentu.

Na tak ważnej uroczystości nie mogło zabraknąć dostojników kościoła z prymasem Polski kardynałem Józefem Glempem oraz arcybiskupem Archidiecezji Przemyskiej Seniosem Ignacym Tokarczukiem wraz z biskupami, kapłanami i klerykami z całej Polski. Przybyli również zaproszeni bracia Franciszkanie oraz zakonnicy i zakonnice innych wyznań.

O godz. 20.40 około 15 tysięcy wiernych radośnie wiwatujących powitało Ojca Świętego Jana Pawła II na dukielskiej ziemi. Papież wjeżdżając aleją akacją do Dukli błogosławił zebrany wzdłuż drogi i ogrzewał ciepłym uśmiechem dobrego ojca. Jak nikt inny potrafił wywołać w ludziach przejmujące wzrusze-

nie, przepełnione miłością i dobrocią wobec bliźniego. Wiele osób uroniło łzę wzruszenia tą podniosłą i historyczną chwilą.

Kiedy papamobil wjechał na dziedziniec kościoła tłum przywitał Wielkiego Rodaka pieśnią: „Oto jest dzień, który dał nam Pan!...” Po śpiewie rozległy się wiwaty i skandowane słowa: „Witamy Cię Ojcie Święty!”, „Błogosław nam Ojcie Święty!”. Po gorącym odśpiewaniu „Witamy Cię, Alleluja!” rozległy się niemilkące oklaski.

Kustosz dukielskiego sanktuarium o. Gabriel Kudzia i o. prowincjał Czesław Gniecki przywitali Ojca Świętego. Następnie papież w towarzystwie ks. abpa Józefa Michalika wszedł na podium i serdecznie powitał zgromadzonych wiernych. Rozległo się głośnie i długie skandowanie: „Niech żyje Papież! Niech żyje Papież!”. Zebrani umilkli dopiero, gdy Ojciec Święty przemówił: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!”. Po błogosławieństwie i krótkiej modlitwie „Wspomnienie Pana...” Papież usiadł w fotelu i zatopił się cały w mowie powitalnej gospodarza archidiecezji przemyskiej ks. abpa Józefa Michalika, zakończonej serdecznym uściskiem.

W końcu Ojciec Święty przemówił swym ciepłym głosem:

„Śpiewajcie Panu pieśń nową,
Śpiewajcie Panu, wszystkie krainy!”
(Ps 96/95,1)

Drodzy Bracia i Siostry, jakże się raduję moje serce, że dane mi jest dzisiaj na moim pielgrzymim szlaku stanąć w mieście, w którym się urodził błogosławiony Jan z Dukli. Wracam pamięcią do dnia, a było to wiele lat temu, kiedy odwiedziłem dukielskie sanktuarium, w szczególności kaplicę błogosławionego Jana «Na Puszczy», jak to zwykło się mówić. Dzisiaj ponownie przybywam do waszego miasta, które całą swoją historią «śpiewa Panu pieśń chwały i uwielbienia» za dar tego świątobliwego zakonnika, którego kanonizacja odbędzie się za łaską Bożą jutro w Krośnie.

Z całego serca pozdrawiam ojców Bernardynów, wiernych stróżów tego miejsca.” Po oklaskach dołączonych do pozdrowienia, papież zażartował „Przyzwycaili się, że o nich to na końcu, a tymczasem na po-

Pustelnia św. Jana z Dukli w Trzcinie. Fot. Paweł Fabiszewski

czątku... To wy opiekujecie się relikwiami waszego współbrata Jana. Witam serdecznie kapłanów pracujących w tym mieście z księdzem dziekanem na czele. Witam władze miejskie i wszystkich mieszkańców Dukli i okolic. Dzisiaj jest poniekąd wasze święto, które Bóg wam zgotował w swojej dobroci. Oto jest dzień, który dał nam Pan. Również serdecznie witam tych, którzy przybyli z daleka, z różnych stron kraju, przede wszystkim Episkopat z księdzem Prymasem na czele, a jak słyszeliśmy — nie tylko z kraju, ale i z zagranicy. Zza granicy wschodniej, zza granicy południowej, nie wiem jeszcze jakiej — by wziąć udział w tym naszym spotkaniu.

Jakże bliski wydaje się nam błogosławiony Jan w tej świątyni, w której przechowywane jest jego relikwie! Bardzo chciałem tu przybyć, aby w ciszy klasztoru wsłuchać się w głos jego serca i wspólnie z wami włączyć się w tajemnicę jego życia i świętości. A było to życie całkowicie oddane Bogu. Zaczęło się w pobliskiej pustelni. To właśnie tam, wśród ciszy i duchowej walki, «uchwycił go Bóg» i tak już pozostali razem do końca. Wśród tych gór uczył się żarliwej modlitwy i przeżywania Bożych tajemnic. Powoli utwierdzała się jego wiara, krzepła miłość, aby później wydawać owoce już nie w odosobnieniu, na pustelni, ale w murach klasztoru Franciszkanów konwentalnych, a następnie u Bernardynów, gdzie spędził ostatni okres swego życia.

Zasłynął błogosławiony Jan jako mądry kaznodzieja i gorliwy spowiednik. Tłumnie schodzili się do niego ludzie spragnieni zdrowej Bożej nauki, aby słuchać jego kazań, czy też u kratek konfesjonału szukać umocnienia i porady. Zasłynął jako przewodnik dusz i roztropny doradca wielu ludzi. Zapiski mówią, iż pomimo starości i utraty wzroku pracował nieprzerwanie, prosił, by mu odczytywano kazania, aby mógł dalej nauczać. Szedł do konfesjonału po omacku, aby nadal nawracać i prowadzić do Boga.

Świętość błogosławionego Jana wynikała z jego głębokiej wiary. Całe jego życie i gorliwość apostolska, umiłowanie modlitwy i Kościoła, wszystko to było oparte na wierze. Była ona dla niego siłą, dzięki której potrafił wszystko to, co materialne i doczesne, odrzucić, by poświęcić się temu, co Boże i duchowe.

Pragnę gorąco podziękować księdzu arcybiskupowi przemyskiemu, że mnie do Dukli zaprosił. Za jego starania, aby to spotkanie mogło się urzeczywistnić. Dziękuję kapłanom, zakonnikom i zakonnicom, którzy tutaj, w tej obecnie kresowej diecezji, wstępując w ślady błogosławionego prowadzą Lud Boży drogami wiary. Bóg wam zapłać za ten wysiłek i wasze utrudnienie. Moje gorące podziękowanie kieruję do chorych i cierpiących, którzy niosą krzyż starości i samotności w pobliskiej Korczyni i w innych miejscach ludzkiej Golgoty. Zwracam się również do młodzieży: nie lękajcie się przeciwności, nie zniechęcajcie się nimi, ale pełni ufności w pomoc waszego patrona, ochocho i z entuzjazmem nieście światło Ewangelii. Miejcie odwagę stawiać się solą ziemi i światłością świata. Tu, na tym miejscu, módlmy się także o liczne powołania kapłańskie i zakonne oraz o nowe powołania apostolskie wśród ludzi świeckich. O ile wiem, to powołań tu nie brakuje, raczej obfitują, ale żniwo wciąż jest wielkie i cały świat czeka. Nie tylko Dukla czeka, ale cały świat czeka.

Bracia i siostry, nawiedzajcie często to miejsce! Ono jest wielkim skarbem waszej ziemi, bo tu przemawia Duch Pana do ludzkich serc za pośrednictwem waszego świętego rodaka. Mówi On, że życie osobiste, rodzinne i społeczne należy budować na wierze w Jezusa Chrystusa. Wiara bowiem nadaje sens wszystkim naszym wysiłkom. Pomaga odkrywać prawdziwe dobro, ustala prawidłową hierarchię wartości, przenika całe życie. Jak trafnie wyrażają to słowa z Listu św.

ciąg dalszy na str. 14 ►

Szkoła w Głojskach imienia Jana Pawła II

Od siedmiu lat nasza szkoła nosi imię Jana Pawła II. Człowieka, który miał serce otwarte dla każdego, obdarzał ciepłem i miłością wszystkich ludzi. Wierzył w młodzież, widział w niej siłę, pokładał w niej nadzieję na lepszą przyszłość. Jego słowa i czyny są dla społeczności Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Głojskach drogowskazem, aby każdego dnia iść śladami naszego Patrona i przemieniać w czyn Jego słowa.

A czym jest dla nas wypełnienie tego zadania?

Przede wszystkim codzienną pracą dla dobra drugiego człowieka. Nieustanną troską o rozwój duchowy i fizyczny dzieci i młodzieży. Dostrzeganiem wokół siebie ludzi potrzebujących pomocy i dzielenie się z nimi tym, co mamy.

O rzetelnym wykonywaniu swoich obowiązków i potrzebie pracy nad sobą nieustannie przypominają nam sztandar, na którym wyszyto kolejne drogowskazy postępowania: BÓG, HONOR, NAUKA, OJCZYZNA, zobowiązanie do godnego życia i wiernego wypełniania obowiązków tak wobec swojej małej jak i wielkiej Ojczyzny; umieszczona na ścianie frontowej tablica pamiątkowa oraz zasadzony przy naszej szkole dąb, który będzie przypominał wszystkim, w kim trzeba pokładać ufność i gdzie upatrywać wielkości.

Agnieszka Kolbusz

Na zjeździe szkół papieskich w Częstochowie - uczennice ze sztandarem szkoły

Zasadenie Dębu Papieskiego. Fot. [archiwum ZSP w Głojskach]

Największy dzień w dziejach Dukli

► dokończenie ze str. 13

Jana Apostoła: «Wszystko, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara» (por. 1 J 5, 4).

Niech św. Jan w niebie słucha, jak tutaj go oklaskujecie. Należy teraz kończyć to pierwsze spotkanie, czekamy na jutro. Na razie jeszcze pomodlimy się i udzielimy wam błogosławieństwa, którym pragnę objąć was tu obecnych, a także wasze rodziny i bliskich. Błogosławieństwo temu miastu i wszystkim jego mieszkańcom – mówiąc te słowa Ojciec Święty odmówił modlitwę i uczynił znak krzyża.

Papież spoglądając ponad głowy zebranych wierzących w stronę królującej nad Duklą góry Cergowej powiedział: „A Cergowa patrzy, co się tutaj dzieje”. A Cergowa się pewnie dziwiła i zachwycała, że dostojnik Watykanu i na nią chociaż na chwilę zwrócił uwagę.

Dwoje dzieci w komunijskich strojach – Mateusz i Jagoda, podeszły do Papieża z darami. Dziewczynka wręczyła bukiet polnych kwiatów, a chłopiec obraz Stanisława Jakubczyka „Wizja Św. Jana”.

Następnie kustosz klasztoru oo. Bernardynów o. Gabriel Kudzia od prowincjałatu i dukielskiego sanktuarium wręczył relikwie Jana oprawione w srebrny, pozłacany tryptyk.

Ojciec Święty podarował dukielskiemu sanktuarium złoty mszalny kielich.

Burmistrz miasta i gminy Dukla Zygmunt Nowak wręczył złotą monstrancję, zastępca burmistrza Jan Gosztyła – złotą kustodię, natomiast Przewodniczący Rady Miejskiej w Dukli Andrzej Krężałek – Dyplom Honorowego Obywatela miasta Dukli.

Ojciec Święty pożegnał się z zebranymi i uśmiechnięty wszedł do świątyni, która w tym wielkim dniu była pięknie ustrojona. Po krótkiej modlitwie przy ołtarzu głównym Papież przeszedł do kaplicy błogosławionego Jana z Dukli i uklęknął na klęczniku z papieskim herbem, aby: „w ciszy klasztoru wsłuchać się w głos jego serca (...) wgłębić w tajemnicę jego życia i świętości”.

Po modlitwie Namiestnik Chrystusa spotkał się z kapłanami, wśród których znaleźli się księża z dukielskiej fary: ks. Dziekan Stanisław Siara oraz wikarzy Tadeusz Baj i Piotr Lechowicz. Razem z nimi na wózku inwalidzkim przybył sparaliżowany były proboszcz, prałat Stanisław Głogowski.

Na zakończenie dnia Papież Polak wraz z arcybiskupami i biskupami archidiecezji przemyskiej spożył w refektarzu klasztornym wieczerzę.

Po wspólnej i niezapomnianej kolacji Papież udał się do przygotowanego dla niego apartamentu. Wszystkie meble wykonane w stylu witkiewiczowskim projektował Bernardyn dukielski o. Cyprian Moryc, pragnąc aby przypominały sztukę góralską i ukochane przez Papieża Tatry.

Jadwiga Nowak w swojej relacji podkreśliła, że czerwcowy dzień był wyjątkowy nie tylko dla ludzi, ale też dla całej otaczającej przyrody Beskidu Dukielskiego:

„Noc ustępowała miejsca dniowi. Powoli z głębokich mroków unosił się świt. Nad Janowym miastem wschodziło słońce. Swoją rumianą twarz wychyliło zza Cergowej i pierwszy promienny uśmiech posłało w stronę bernardyńskiego klasztoru. Potem ogarnęło wzrokiem malowniczą panoramę. Przejrzało się w lusterkach Jasiołki i Dukielki i zabrało do osuszania złanych perłową rosą polonin, łąk i pól.

Nie śpiący w ogóle tej nocy „halny” przeleciał zwinnie nad Przełęczą Du-

kielską, zajrzał „Na Puszczę”, otarł się o Złotą Studzienkę” i usiadł na grzbiecie Cergowej, aby odpocząć. Ale już po chwili zerwał się radośnie, zawirował ponad górami, zgrabnym, delikatnym powiewnym ruchem zebrał cudowne zapachy ze wszystkich drzew, skoszonych traw, ziół, kwiatów, zbóż i przyniósł je pod okna papieskiego departamentu.

Budził się kolejny pracowity dla Papieża dzień. Na pamiątkę swego pobytu w sanktuarium Białej Pielgrzymy wpisał się do kroniki klasztornej i ruszył w stronę Krosna.

Na podstawie literatury przygotowała: Anna Chłopecka

MUZEUM HISTORYCZNE PAŁAC W DUKLI SERDECZNIE ZAPRASZA NA WYSTAWĘ

SACRUM W PRZESTRZENIACH MALARSKICH STANISŁAWA BIAŁOGŁOWICZA

z okazji 20. rocznicy papieskiej pielgrzymki Jana Pawła II
do Dukli i kanonizacji św. Jana z Dukli

8 czerwca (czwartek) 2017
godz. 17⁰⁰

Pałac w Dukli

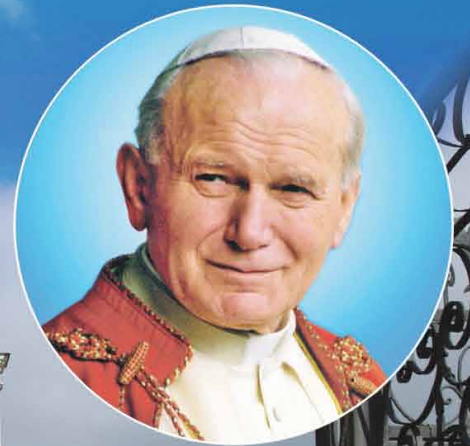
11 czerwca - niedziela 2017 roku
o godz. 15.00 w Sanktuarium św. Jana
z Dukli odbędzie się Przegląd Chórów
Kościelnych i Cerkiewnych
Serdecznie zapraszamy!

20. ROCZNICA PAPIESKIEJ PIELGRZYMKI JANA PAWŁA II DO DUKLI I KANONIZACJI ŚW. JANA Z DUKLI

10 czerwca 2017 roku, godz. 10.30

Sanktuarium św. Jana z Dukli
Dukla, ul. Bernardyńska 2

Uroczystej Eucharystii, przewodniczyć będzie
ks. Abp Adam Szal, Metropolita Przemyski,
słowo Boże wygłosi
o. Bp Damian Muskus
z Krakowa

Do udziału w obchodach Jubileuszowych zostali zaproszeni przedstawiciele naszej Ojczyzny
na czele z Panem Prezydentem RP Andrzejem Dudą wraz z Małżonką.

KONCERŃ

JUBILEUSZOWY

Z OKAZJI XX ROCZNICY WIZYTY
JANA PAWŁA II W DUKLI

9 czerwca 2017r.
dukielski rynek

10.00-13.00 SŁOWNO-MUZYCZNY PROGRAM SZKÓŁ GMINY
DUKLA (ZSP TYLAWA, SP NR 1 W DUKLI, SP IWLA, SP GŁOJSCE,
ZSP ŁĘKI DUKIELSKIE, SP WIETRZNO, ZSP RÓWNE

- WRĘCZENIE NAGRÓD W KONKURSIE PREZENTACJI MULTIMEDIALNEJ
O KOŚCIELE P.W. ŚW. JANA Z DUKLI

16.00 RODZINNE GRILOWANIE

- SOLIŚCI Z ZS NR 2 W DUKLI
- WYSTĘPY LAUREATÓW KONKURSÓW
PIOSENKI I PROZY O TEMATYCE
RELIGIJNEJ - ROZDANIE NAGRÓD

18.00 „SZAROTKA-DUKLANIE”

18.30 KONCERT ZESPOŁU

„NEW DAY”

nagrodzonego ZŁOTYM KRĄŻKIEM
na V festiwalu chrześcijańskiego w Warszawie

20.00 WSPÓLNE ODEGRANIE I ODŚPIEWANIE PIEŚNI **„BARKA”**

ZAGRAJ Z NAMI

- ZAPRASZAMY WSZYSTKICH
Z AKUSTYCZNYMI INSTRUMENTAMI MUZYCZNYMI (tonacja d-dur)

